

РЕШЕНИЕ

№ 1273

гр. Велико Търново, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20224110101977 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен иск по чл.441 от ГПК вр.чл.74 от ЗЧСИ вр.чл.45 от ЗЗД.

Ищецът основава претенцията си на твърдения, че е солидарен длъжник по изп. дело ***** по описа на ответния съдебен изпълнител и че на ***** му е наложен заповед върху разплащателна сметка в „*****по която получава трудовото си възнаграждение и добавките към него. Ищецът уточнява, че по заповеданата банкова сметка са му превеждани от работодателя допълнителни възнаграждения по Решение № 338/2021г. на МС за работа с пациенти с КОВИД -19 и поставяне на ваксини срещу това заболяване. Твърди, че в резултат на наложения заповед ответникът незаконосъобразно е събрал изплатеното му допълнително възнаграждение за месеците от декември **** до февруари ****, включително. Ищецът смята, че възнаграждението му формирано от т.нар. „ковид добавки“ е несеквестрируем доход по см. на чл. 444 т. 8 ГПК вр. чл. 99 ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Р България за 2021г. /ЗДБ за 2021г./, тъй като представлява целево предоставени средства от държавния бюджет на нефинансови предприятия, какъвто е неговия работодател, за субсидии и за компенсации за възложени от държавата дейности и услуги. Ищецът твърди, че многократно е отправял искания до ответника за възстановяване на незаконосъобразно задържаната сума, както и че за периода на задържането ѝ същият го е лишил от възможност да издържа семейството и дъщеря си, която е студент, да погасява вноските по кредита си и да посрещне нормално Коледните и Новогодишните празници. По тези съображения ищецът смята, че в резултат на незаконосъобразното поведение на ответния

ЧСИ е претърпял морални вреди, изразяващи се в страх, притеснения и дискредитиране пред колеги и приятели, от които е вземал заеми за покриване на текущите си нужди, вкл. средства за лечение. Във връзка с горното ищецът отправя искане до съда за осъждане на ответника да му заплати сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от процесуално незаконосъобразното му поведение по неправомерно насочване на принудителното изпълнение върху несеквестируем доход чрез налагане на заповест върху вземанията му за допълнително възнаграждение по разкритата в***** сметка, ведно със законната лихва от датата на исковата молба. Претендира разноски.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва предявеният иск като неоснователен и недоказан. Признава, че ищецът е длъжник по водено пред него изпълнително производство***. и че на ****. е наложил заповест върху всички негови левови и валутни сметки, разкрити в „****, както и върху трудовото възнаграждение, дължимо от работодателя му *****/. Ответникът посочва, че въз основа на определение на съда от 31.01.2022г. с постановление от 10.02.2022г. е спрял изпълнителното дело, поради което е уведомил работодателя на ищеца със съобщение от *** и третото задължено лице – банка *****с съобщение от *****че наложения заповест не следва да се изпълнява върху суми постъпващи от трудовото му възнаграждение и същите следва да се предоставят на разпореждане на длъжника. Ответникът изтъква, че след спиране на делото, постъпилата въз основа на заповеста сума в общ размер на *****лв. за периода 14.01.2022г. – 03.02.2022г. не е разпределена по дълга, а постъпилата за времето от 25.02.2022г. до 25.04.2022г. сумата в общ размер на ****лв. е възстановена на ищеца по негово искане, тъй като представлява удържки от трудовото му възнаграждение. В тази връзка ответникът счита, че е имал процесуално законосъобразно поведение и че след като е уведомен за произхода на средствата веднага е зачел несеквестируемостта им в съответствие с т. 13 от ТР № 2/2013г. на ОСГТК. Ответникът възражава да е имал процесуално незаконосъобразно поведение, тъй като изрично в заповестното съобщение до банката е посочил, че заповестът не следва да се изпълнява върху суми по см. на чл. 446а вр. чл. 446 ГПК и че задължение на банката е да прецени каква част от възнаграждението е секвестируема и следва да се преведе в изпълнение на заповестното съобщение. По тези съображения ответникът счита, че не са доказани отделните елементи от фактическия състав на деликтната отговорност и моли за отхвърляне на иска.

С определение от 13.09.2022г. съдът, по искане на ищеца, е допуснал изменение на исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди, чрез увеличаването ѝ от ****лв. на ****лв.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на изпълнителен лист, издаден по частно гр.дело *****по описа на ВТРС, по молба на *****, подадена на 25.11.2021г. е образувано пред ЧСИ И. Ц. изпълнително дело *****по което вискател е *****, а солидарни длъжници са М. А М-кредитополучател, К З З, К. Г. Т. и М. Д. О.-поръчители, като изпълнителният лист е

издаден за сумата *****главница по догоор за банков кредит ***** сумата *****-просрочена договорна лихва за периода 03.04.2016г-04.02.2021г., сумата *****-просрочена наказателна лихва за периода 03.07.2016г.-12.03.2020г., сумата *****-просрочена договорна лихва за периода 13.03.2020г.-13.05.2020г., сумата *****-просрочена наказателна лихва за периода 14.05.2020г. до 04.02.2021г., сумата ***-законна лихва за периода 05.02.2021г.-16.02.2021г., ведно със законната лихва, считано от 17.02.2021г. до окончателното изплащане, сумата *****, разноски за връчване на покани чрез ЧСИ.

С молбата за образуване на изпълнителното дело взискателят е направил искане за налагане заповест върху вземанията за трудово възнаграждение на длъжника М. Д. О. от „*****“, като е посочено при определяне размера на заповеста да бъде съобразено получаването от длъжника на възнаграждение на основание допълнителен трудов договор в „*****и в „*****. Посочени са изпълнителни способи и срещу останалите длъжници, като взискателят е направил искане за заповест върху притежавани от длъжниците банкови сметки.

С разпореждане за образуване на изпълнително дело от 25.11.2021г. е постановено изпращане на покани за доброволно изпълнение до длъжниците и извършване на справки за банкови сметки, трудови договори и др.

На *** ЧСИ изпраща заповестни съобщения до „***** с които налага заповест върху банковите сметки на длъжника по изпълнителното дело М. Д. О. в посочените банки. В заповестните съобщения е посочено, че на основание чл.446а вр чл.446 от ГПК заповестът не следва да се изпълнява по отношение постъпления от помощи и обезщетения, както и по отношение несеквестрируемата част от трудово възнаграждение, пенсия и всякакъв друг вид доход, ако са постъпили по банковата сметка, но не по-рано от един месец преди налагане на заповест.

С писмо изх.*****, постъпило при ЧСИ на *****, *** уведомява съдебният изпълнител, че във връзка с постъпилото при тях заповестно съобщение по изп.дело *** признава вземането, върху което се налага заповест за основателно, поради което сметките са блокирани. Посочено е, че няма претенции на други лица върху същото вземане и няма наложени заповести по други изпълнителни листи, както и че дължимите суми не могат да бъдат преведени поради липса на авоари.

До длъжника по изпълнителното дело М. Д. О. е изпратена покана за доброволно изпълнение изх.*****, в която е посочено, че са наложени заповести върху вземането за трудово възнаграждение, дължимо от работодателя ***** и заповест върху банковите сметки в *****. ПДИ е изпратена по месторабота на длъжника и връчена на длъжника на *****, чрез неговия пълномощник по изпълнителното дело.

Заповестно съобщение е изпратено на *** до ***** за наложен заповест върху трудовото възнаграждение на М. О., в което съобщение е посочено, че при заповеста върху трудово възнаграждение удържките се правят ежемесечно при спазване правилата на чл.446 от ГПК. Съобщението е връчено на *****на третото задължено лице.

С писмо от *****уведомява ЧСИ, че признават за основателно вземането по

изпълнителното дело и ще превеждат дължими от длъжника по чл.446 от ГПК.

С определение от 31.01.2022г. по частно гр.дело *****, по описа на ВТРС е спряно изпълнителното производство, образувано по заповед за изпълнение и изпълнителен лист, издадени по частно гр.дело ***** по описа на ВТРС до приключване с влязло в сила решение на спора относно съществуване на вземането.

На ***** ЧСИ И. Ц., във връзка с определение ***** на ВТРС, постановява на основание чл.432 ал.1 т.7 вр чл.420 ал.2 от ГПК спиране на изпълнителното производство по изп.дело №*****.

На ***** е изпратено до ***** съобщение, с което третото задължено лице е уведомено, че производството по изп.дело е спряно и запорът остава наложен, но не следва да се изпълнява, съответно следва да се превежда трудовото възнаграждение на длъжника в пълен размер.

На ***** длъжникът по изпълнителното дело М. О. депозира пред ЧСИ молба, с която прави искане съдебният изпълнител да информира „ОББ“ АД да му изплаща трудовото възнаграждение в пълен размер.

С писмо изх.***** ЧСИ уведомява *****, че върху трудовото възнаграждение на длъжника е наложен запор при работодателя ***** и запорът не следва да се изпълнява върху постъпващите суми от трудово възнаграждение и същите следва да бъдат предоставени на длъжника за разпореждане.

С молба от ***** М. О. е представил пред ЧСИ разпечатка от банковата си сметка, по която получава трудовото си възнаграждение. Направил е искане за възстановяване на удържаните суми за месец****. ЧСИ е разпоредила възстановяване на сумите.

Видно от представено по делото извлечение от банковата сметка на ищеца М. О. в „***, за месец декември ****, на ***** е постъпила в банката сумата ***лв. с основание „КОВ 11 2021г.“, както и сумата ***в.- заплата за 12. 2021г. Наредител на двете суми е *****.

На ***** е направен от *** банков превод по банкова сметка на ЧСИ И.Ц. в *** в размер*****лв. с посочено основание „частично издължаване по изп.дело 581/2021г.“

На 22.12.2021г. по банковата сметка на М. О. е постъпила сумата ***. с основание заплата м.12.2021г. На ***** сумата е преведена по сметка на ЧСИ, с основание „частично издължаване по изп.дело *****.“

На ***** по банковата сметка на М. О. в „*** е постъпила сумата *** аванс за м.01.2022г. На ***** от „ОББ“ АД е направен превод към сметка на ЧСИ в размер на *****/частично издължаване по изп.дело *****

На ***** по сметката на ищеца в ***** постъпват сумата ***в.-„КОВ 12 2021г.“ и ****в.-заплата за м.януари 2022г. На *** е преведена по сметка на ЧСИ сумата ***, като основание е посочено „частично издължаване по изп.дело“.

На 04.04.2022г. ищецът отправя искане до ЧСИ да му бъде възстановена сумата

****., представляваща възнаграждение за труд, като е направил искане сумата да му бъде върната в банковата сметка в****. На ***** сумата ***** е преведена от сметката на ЧСИ в банковата сметка на ищеца в „*****

На ***** от страна на *****е изпратено до ЧСИ писмо, в което е посочено, че във връзка със запорното съобщение, банката уведомява ЧСИ, че по сметка на М. О. има получени преводи с основание- „на 28.04.2022г. заплата и наредител **** и на***** превод с основание COV 03.2022г. и наредител ***** “. С писмото Банката отправя запитване към ЧСИ дали цитираните средства да бъдат оставени на разположение на клиента в пълен размер или да бъдат преведени в изпълнение на запорното съобщение.

Видно от удостоверение издадено от ЧСИ И. Ц., от М. Д. О. са събрани през месец декември 2021г и януари 2022г. по изпълнителното дело следните суми:*****. на 20.12.2021г.-разпределени по дълга; *****в. на 29.12.2021г.-разпределени по дълга; ****в. на 06.01.2022г.-разпределени по дълга; ****в. на 14.01.2022г.-неразпределени по дълга поради спиране на изпълнението; ***лв. на 27.01.2022г.-неразпределени по дълга поради спиране на изпълнителното дело.

Видно от удостоверение от ***** издадено от ЧСИ, на длъжника по изпълнителното дело М. О. са възстановени сумата **** лв. на 04.03.2022г.; *** лв.-на 04.03.2022г.; лв.- възстановени на 06.04.2022г.

Видно от допълнително споразумение от *****, считано от 01.01.2021г основното месечно трудово възнаграждение на М. О. в ЦСМП е 1222лв.; допълнителни възнаграждения за проф. опит и трудов стаж-****лв. за СМП-**лв..

Представени са фишове за заплата на ищеца от **** за м.декември 2021г. и януари 2022г., видно от които, през месец декември 2021г. е начислена и изплатена от работодателя *****сумата ****. с основание „ковид-11“ и през месец януари 2022г. е начислена във фиша за работна заплата- „изп.сума ковид-12“ в размер на*****лв.

По делото е представен фиш за спешна медицинска помощ от *****, видно от който на посочената дата ищецът е колабирал, при което си ударил главата и е получил разкъсно-контузна рана на главата.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Д П, Л Й, С Я и С Д.. Свидетелят П, който работи в *****, разпитан каза, че забелязал промяна в ищеца след Нова година. Изглеждал замислен. Споделил му, че има финансови проблеми, запови на заплата. Свидетелят заяви, че съпругата на ищеца работи като *****, а дъщеря му работи *****, след като завършила образованието си като ***** Свидетелят заяви, че не знае дали дъщеря му продължава да учи. Ищецът му споделил, че бил гарант по кредит на негов бивш съученик. Свидетелят заяви, че ищецът работи и в гр.З***. Свидетелят Йв, разпитан каза, че познава ищеца от работата си в ***** От месец декември 2021г забелязал промяна в ищеца. Бил напрегнат, нещо го притеснявало. На няколко пъти си измерил високо кръвно и висока кръвна захар. Пред свидетеля ищецът споделил, че негов приятел го поставил в много неприятна ситуация, за дълг, който ищецът обезпечил като поръчител.

Свидетелят заяви, че му е известно, че има запор върху двете заплати на ищеца. Свидетелят каза, че ищецът не му е искал пари назаем. Свидетелят Я заяви, че познава ищеца от много години и го помолил за парична помощ след февруари тази година. Свидетелят се учудил, че му е необходима помощ, защото ищецът работи на три места и когато го попитал М. О. му споделил, че е станал поръчител и в момента сметките му били запорирани. Видимо бил притеснен. Свидетелят Д. заяви, че средата на декември миналата година забелязал промяна в ищеца. Поискал от свидетеля заем от *****, за да изкара Коледните празници, които после му върнал.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание на чл. 441 от ГПК вр. чл. 74 от ЗЧСИ вр. чл.45 от ЗЗД е допустим, а разгледан по същество е неоснователен по следните съображения:

За основателността на иска по чл. 441 от ГПК вр. чл. 74 от ЗЧСИ съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване фактическия състав на деликтната отговорност, а именно виновно и противоправно действие на съдебния изпълнител в хода на водения от него изпълнителен процес, в резултат на което са причинени твърдяните от ищеца неимуществени вреди. При доказването им съдебният изпълнител дължи на увреденото лице обезщетение за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, които не биха настъпили без незаконосъобразното действие или бездействие на органа по принудително изпълнение. Съдът преценява законосъобразността на действията на ЧСИ независимо от това дали те са били обжалвани и какво е решението по жалбата.

В конкретния случай, предмет на исковата претенция е обезщетение за неимуществени вреди от процесуално незаконосъобразно поведение на ответника по неправомерно насочване на принудителното изпълнение върху несеквестрируем доход чрез налагане на запор върху вземанията му за допълнително възнаграждение на персонала, пряко зает с дейности по отношение на пациенти с COVID-19 и поставяне на ваксини срещу COVID-19 за месец декември 2021г., януари и февруари 2022г., постъпили по банковата му сметка в ****

От събраните по делото доказателства се установи, че ищецът М. О. има качеството длъжник по изпълнително дело ***** по описа на ЧСИ И. Ц., образувано по молба на вискателя ***** за вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист по частно гр.дело *****

След образуването на изпълнителното производство Частният съдебен изпълнител е наложила запори върху притежаваните от ищеца банкови сметки в *****, като запорните съобщения са изпратени на *****, както и запор върху получаваното от ищеца трудово възнаграждение за работата му в *****.

Не е спорно и от приложените по делото доказателства се установява, че ищецът М.

Д. О. получава трудовото си възнаграждение от ***** по банковата си сметка в ****, върху която е бил наложен запов.

Не е спорно и, че на ищеца са начислявани и изплащани от работодателя ***** допълнителни възнаграждения на персонала, пряко зает с дейности по отношение на пациенти с COVID-19 и поставяне на ваксини срещу COVID-19. Спорно по делото е дали те имат характер на несеквестируемо вземане.

В чл. чл.446 ал.1 от ГПК е посочено как се определя несеквестируемата част от трудовото възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия, чийто размери са над минималната работна заплата. Съгласно чл.512 ал.1 от ГПК заповът върху трудовото възнаграждение се отнася не само за възнаграждението, посочено в заповното съобщение, но и за всяко друго възнаграждение на длъжника, получено срещу същата или друга работа при същия работодател или учреждение. Към него се включват всички допълнителни трудови възнаграждения- за извънреден труд, за нощен труд, за работа през официалните празници, при вътрешно заместване и др. Не се включват в тази категория обезщетенията на работника или служителя във връзка с трудовото правоотношение, пътни, дневни, квартирни при командировка и др. Съгласно ТР №2 от 26.06.2015г на ВКС по т.д. №2/2013г., когато по сметка на длъжника, наред с постъпленията от несеквестируеми вземания и вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение, постъпват и плащания по други секвестируеми вземания, изпълнението върху наличността по такава сметка е недопустимо само над общия размер на секвестируемите постъпления.

Съгласно чл.446а от ГПК несеквестируемостта на доходите по чл.446, както и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт се запазва и ако са постъпили по банковата сметка, но не по-рано от един месец преди налагане на запов. Заповното съобщение не поражда действие по отношение на помощите и обезщетенията изцяло, както и спрямо пенсията до размера на МРЗ, освен за задължения за издръжка. Когато от основанието на постъпленията по банковата сметка е видно, че те представляват възнаграждения за работа, банката не изпълнява запов до размера на МРЗ, освен за задължения за издръжка. Банката превежда по сметката на съдебния изпълнител дължимите суми, като съобщава на съдебният изпълнител в едноседмичен срок причините за неизпълнението, съответно, че по заповираната сметка на длъжника постъпват доходи от пенсия или възнаграждения за труд. В едноседмичен срок от получаване на съобщението от банката, съответно от възражението на длъжника за наличие на несеквестируем доход, съдебният изпълнител уведомява банката за секвестируемата част, която следва да се превежда.

Съдебният изпълнител е длъжен служебно да следи дали са налице предпоставките за несеквестируемост. Не е допустимо налагането на запов върху изцяло несеквестируемо или друго вземане на длъжника от трето задължено лице, върху което не се допуска принудително изпълнение. Налагането на запов върху частично несеквестируемо вземане е допустимо изпълнително действие, тъй като той обхваща само секвестируемата част.

Съдът намира, че не се установи доходите, които ищецът получава относно заетост с дейности по отношение на пациенти с COVID-19 и поставяне на ваксини срещу COVID-19 да представляват изцяло несеквестируем доход. Същите не попадат в категорията посочена в закона/чл.446 и чл.446а от ГПК/ за изцяло несеквестируеми доходи. Те не представляват обезщетения или помощи със средства от държавния бюджет, а са възнаграждение за положен от ищеца труд във връзка с работата му в пандемична обстановка и поставяне на ваксини срещу COVID-19. Ето защо съдът приема, че правилото за забрана за недопускане на принудително изпълнение не се отнася до допълнителните възнаграждения на лица пряко заети с дейности по отношение на пациенти с COVID-19 и поставяне на ваксини срещу COVID-19, каквото лице е ищецът по делото, тъй като за тези полагащи се възнаграждения не е предвидено в ГПК или друг нормативен акт да имат изцяло несеквестируем характер. Същите следва да се приемат като възнаграждение за труд, а не държавна помощ и в този смисъл при определяне несеквестируемата част от получаваното трудово възнаграждение да се преценява на база всички получени от длъжника доходи от трудово възнаграждение, вкл. и такива с допълнителен характер.

На следващо място, от събраните по делото доказателства не се установи незаконосъобразно действие или бездействие на Частният съдебен изпълнител, от което за ищеца да са настъпили неимуществени вреди за ищеца.

Видно от запорните съобщения, изпратени от ЧСИ до Банките и работодателя на ищеца, ЧСИ ги е уведомила за задълженията им при превеждане на запорираните суми да спазват изискването на закона при съобразяване несеквестируемост на доходите на ищеца. В т.13 от ТР №2/26.05.2015г по т.д. №2/2013 на ОСГТК на ВКС е прието, че задължението на съдебният изпълнител да зачете несеквестируемостта възниква, когато той бъде уведомен за произхода на постъпленията по сметка, било от банката като трето задължено лице, било от длъжника. В конкретния случай ЧСИ не е била уведомена към процесния период от банката като трето задължено лице или от ищеца, в качеството му на длъжник по изпълнителния процес. От страна на „*****“ са направени банкови преводи по сметка на ЧСИ на*****., но няма данни съдебният изпълнител към този момент да е била уведомена за произхода на постъпленията по банковата сметка на длъжника. От страна на банката е изпратено до ЧСИ писмо с отправено запитване към ЧСИ дали цитираните в писмото средства да бъдат оставени на разположение на клиента в пълен размер или да бъдат преведени в изпълнение на запорното съобщение, но същото е от месец април 2022г., което е след процесния период, за който се отнася исковата претенция.

Видно от приложения препис от изп.дело, длъжникът М. О. депозира за първи път молба пред ЧСИ на ****,след спиране на изпълнителното производство, като до този момент не е възразявал срещу провежданото срещу него принудително изпълнение, макар че е бил получил ПДИ на *****и му е било известно, че има наложени запори върху възнагражденията, които получава за своя труд. Видно от изпълнителното производство, след постъпване на молби от ищеца, ЧСИ е разпоредил връщане на сумите, посочени в молбите.

Ищецът не доказва, че е претърпял неимуществени вреди, за които да е налице основание за ангажиране на деликтна отговорност на ответника. Събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетели установиха, че ищецът от края на миналата година е бил притеснен, угрижен, вдигал кръвно, като пред свидетелите споделил, че причина за това му състояние е, че бил станал поръчител по договор за кредит изтеглен от негов приятел и му запорирали заплатата за изплащане на кредита. Събраните гласни доказателства преценени в тяхната съвкупност и заедно с останалите събрани по делото доказателства не доказват претърпени от ищеца неимуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно принудително изпълнение, а на обезщетение подлежат само тези доказани вреди, които са пряка и непосредствена последица от твърдения деликт.

С оглед изложеното съдът намира иска за неимуществени вреди в размер на сумата 12000лв. за неоснователен и недоказан.

С оглед неоснователност на исковата претенция за главниц а, неоснователна е и акцесорната претенция за лихва за забава върху главницата, считано от подаване на исковата молба/17.06.2022г./ до окончателното изплащане.

Ищецът е претендирал присъждане на разноси за настоящото производство, но с оглед изхода на спора не следва да бъдат присъждани разноси в негова полза.

С оглед изхода на спора и разпоредбата на чл.78 ал.3 от ГПК ответникът има право на разноси. От пълномощника на ответника своевременно е поискано присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата, за оказана безплатна правна помощ на ответника. Съгласно чл.38 ал.1 т. 3 от ЗА адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на: роднини, близки или на друг юрист. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА, в посочената хипотеза адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което се определя от съда, в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая и при съобразяване на материалния интерес по делото, възнаграждението следва да бъде определено по чл.7, ал.2 т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията, действаща към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие, изчислено съобразно посочената разпоредба възлиза на сумата 890 лв. С оглед изхода на делото и на основание чл.38, ал.2 от ЗА ищецът следва да бъде осъден да заплати посочената сума на адв.Ю. М.-ВТАК, пълномощник на ответника ЧСИ И. Ц..

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Д. О. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** срещу Частен съдебен изпълнител И. Ц., с рег.***** на КЧСИ, иск по чл.441 от ГПК

вр. чл. 74 от ЗЧСИ вр. чл.45 от ЗЗД за сумата **12 000 лв.**/дванадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от процесуално незаконосъобразно поведение на ответника по неправомерно насочване на принудителното изпълнение върху несеквестируем доход чрез налагане на заповед върху вземанията на ищеца за допълнително възнаграждение за месец *****. по разкритата в „**** сметка във връзка с насочено срещу него принудително изпълнение по изпълнително дело ****. по описа на ЧСИ И. Ц., ведно със законната лихва за забава, считано от подаване на исквата молба /17.06.2022г./ до окончателното изплащане, **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА М. Д. О. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Ю. М. М. с ЕГН *****- адвокат от ВТАК, с адрес гр.*****, пълномощник на ЧСИ И. Ц., рег. №*** на КЧСИ- ответник по гр.дело *****. по описа на ВТРС сумата от **890 лв.** /осемстотин и деветдесет лева/, представляваща адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.1 т.3 от ЗА.

Решението може да бъде обжалвано пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____